

flugtens Dæmpning; kunde faae Bestemmelser, idetmindste tilnærmelsesviis overeensstemmende med det foreliggende Lovudkast. Jeg anseer det for at være meget uheldigt, at Statskassen det ene Aar efter det andet udreder et Beløb af imellem 25 og 30,000 Rd., uden at have noget virkeligt Indseende med Anvendelsen af et saadant Beløb, ligesom jeg ogsaa anseer det meget uheldigt, at der ved et saadant Foretagende, som Sikkring mod Sandflugten, ikke er nogen som helst Garanti for, at der ved de Foranstaltninger, der i saa Henseende træffes, følges eensartede Principer. Dette er for mig Hovedpunktet i Lovudkastet. Jeg troer, at man fra Statsstyrelsens Side ubetinget maa fordre det nøieste Indseende med Anvendelsen af Statens Midler ved dette Foretagende, og ligeledes maa fordre, at der bliver fulgt en mere fast bestemt Plan, end det hidtil har været muligt at følge, paa Grund af den spredte Styrelse i disse Sager. — Jeg forglemt for at berøre et Detailpunkt, der var bragt under Omtale, nemlig Fravigelse af Eiendomsretten for de Lodseiere, der ikke ville bære den $\frac{1}{6}$ af Udgiften, som de skulle udrede til Sandflugtens Dæmpning. Reglen er, at Strækningerne overgaae til Kommunen og ikke til Staten; det er kun undtagelsesviis, at Strækninger overtages af Staten. Saadanne Strækninger overtages nemlig kun af Staten i det ene Tilfælde, at de maatte have Betydning for den som Plantagebistricter. Ligeledes troer jeg, at det ved nærmere Eftersyn af de enkelte Bestemmelser i Loven vil blive klart for Alle, at der ikke er nogen Fare for, at Klitter, der maatte have Betydning for det Offentlige, ikke i og for sig, men om jeg saa maa sige, som Planteskoler, for derved at hente Materiale til Bepantning af andre Klitter, paa Grund af Bestemmelserne i § 9 skulde glide ud af det Offentliges Haand, idet nemlig Lodseieren ikke ubetinget kan fordre sig en saadan Klit overdragen. Han kan kun udtale sit Ønske derom, men videre kommer han ikke; det er andre Mynligheder, der bestemme, hvorvidt hans Ønske kan opfyldes, eller ikke.

Tansen: Det maa beroe enten paa en uklar Udtalelse af mig eller ogsaa paa en Mis-

forstaaelse af den høitagtede Indenrigsminister, naar han troer, at jeg skulde have sagt, at det var min Mening, at disse Overklitfogeder efter Loven skulde være tilstede ved Arbeidets Udførelse; nei, jeg udtalte, at de burde være det; men jeg udtalte tillige, at det var umuligt, at de kunde være det. Smidlerlid er der ogsaa ved Loven overdraget dem et Arbejde, som jeg anseer det umuligt for dem at faae udrettet. Det hedder nemlig i § 4: „Naar Efteraarsarbejdet er tilendebragt, inspicere de hver i sit District alle de Strækninger, hvor Dæmningsarbejder skulle være udførte, og saafremt Noget findes forsømt, paalægge de Vedkommende at udføre det Forsømt, eller foranstalte, hvis Udførelsen ikke tør opsættes, det Manglende udført for Vedkommendes Regning.“ Dette forudsætter, at de i den ganste korte Tid mellem Efteraarsplantningen og Vinterens Indtræden kunne blive færdige med at eftersee alle Klitarbejderne i to hele Aar, og det var det, jeg paastod var umuligt. Jeg udtalte derhos, at det vilde være gavnligt, om de kunde være tilstede ogsaa ved selve Arbejdet i de forskjellige Sogne, men jeg sagde ikke, at de efter Loven skulde være tilstede derved.

Jeg er fuldkommen enig med den ærede Indenrigsminister i, at det, naar man ser store Pengesummer ud, saaledes som Tilfældet har været i flere Aar, er nødvendigt, at man kan forvisse sig om, at de ere blevne godt anvendte; men jeg troer, at det er endnu vigtigere ved Tilsyn med selve Arbejdet at sørge for, at det, som skal udføres, bliver godt udført, og dette Tilsyn kan vistnok ikke godt overlades til Kommunerne alene. Naar disse Overklitfogeder skulle have saa store Districter, som her er foreslaaet, kunne de umuligt være tilstede ved selve Arbejderne, og man kan ikke saa ubetinget stole paa Klitfogederne. Jeg har desværre seet det Modsatte af, hvad man her forudsætter. Der har altid været flere, der samtibigt have søgt disse Bestillinger med den ringe Løn af et Par Daler om Aaret, der har været forbunden dermed; men dette leder til at formode, at der har ligget Noget bagved, at de nemlig have vidst at gøre sig en eller anden Bisfortjeneste. Naar man aflægger en Mand saa knapt, saa er det jo ikke saa